

TimesHigherEducationWorldUniversityRankings, по качеству высшего образования Россия находится только на 32-м месте в мире.

Эта связано с тем, что в пореформенный период российская система высшего образования резко изменила свои стандарты обучения. Повысилась плата за образование, а расходы российского бюджета на эту отрасль упали ниже уровня, обеспечивающего её качество. На образование в 2012 году правительство выделило 4,1% ВВП, тогда как в Канаде, США, балтийских странах, Великобритании, Франции, Польше, Венгрии – 5,3-6,5% ВВП. В 2013 году затраты на образование в России снизились до 3,9% ВВП.

Недостаток финансирования, недооценка формирования и сохранения человеческого капитала страны отражаются, в первую очередь, на российской науке. Величина расходов в ВВП на научные исследования и разработки больше всего характеризует состояние наукоёмкого сектора страны. Они составляют около 3% в США, Германии и Японии, в Великобритании и Франции держатся на уровне 2–2,6%, в Китае – 4%, а в Индии – 10%, тогда как в России эти расходы составляют около 1% ВВП.

Подобная ситуация свидетельствует о серьёзных проблемах качества человеческого капитала в стране. Учитывая ориентацию нашей экономики на инновационное развитие, именно человеческий капитал должен выступить источником новых творческих идей и разработок, в связи с чем вопросы повышения качества главного экономического ресурса должны находиться в центре внимания экономической стратегии.

Кондрахина Ю. О.

ВП «КТД ЛНУ ім. Т. Шевченка»

ПРОБЛЕМЫ ЭКОНОМИЧЕСКОГО РАЗВИТИЯ УКРАИНЫ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ

Развитие независимой Украины объективно требует вхождения ее в мировое хозяйство на организационно-экономических основах рыночного отношения на принципах равноправия и взаимной выгоды в сотрудничестве. В условиях формирования современной модели международного разделения труда, основу которой может составлять качественно обновленная технологическая база производства, Украина должна постепенно, целеустремлённо решать проблемы эффективного участия в этой системе, используя внешнеэкономические связи для реализации национальных экономических интересов. К позитивным эффектам глобализации нужно отнести рост доступности внешних рынков и внешних ресурсов (природных и умственных), а также применение совместных усилий для решения глобальных проблем.

В современных условиях к глобальным проблемам относятся: проблема бедности, которая является одной из главных как в Украине, так и в мире. Под бедностью понимается невозможность обеспечивать простейшие и доступные для большинства людей условия жизни. Большие масштабы бедности представляют

серьезную опасность не только для национального, но для мирового устойчивого развития; глобальная энергетическая проблема, которая состоит в обеспечении человечества топливом и энергией в настоящее время и в обозримом будущем; экологическая проблема, связанная с ресурсодефицитностью и экологической безопасностью; проблема безопасности человека в обществе, связанная с поиском новых форм защиты человека, которые будут адекватны новым условиям, порождаемым НТП и глобальной интеграцией.

При разработке стратегии интеграции Украины в мировое хозяйство не стоит копировать ни американское, ни корейское, ни немецкое экономическое чудо, нужно найти свои оригинальные конкурентные преимущества. Только таким образом можно возродить доверие к национальной идее, чувство национального единства. Общество не может прогрессировать без стержня, который бы представлял собой сплав идеи, веры, традиции и воли.

Костюков І.М.
ХІБС УБС НБУ

ШЛЯХИ РОЗВИТКУ ІНВЕСТИЦІЙНИХ БАНКІВ УКРАЇНИ

Недостатній розвиток фінансового ринку України та недостатня активність його учасників зумовили ситуацію, в якій основними постачальниками інвестиційних ресурсів стали банки. Беручи до уваги світовий досвід, роль інвестиційних банків в економіці країни зростатиме і надалі.

Дослідженням діяльності інвестиційних банків в Україні займаються такі науковці як, М. Бутко, А. Криклій, З. Васильченко, Б. Луців.

Активи великих інвестиційних банків набагато менші від активів комерційних банків, водночас значення інвестиційних банків визначаються не тільки їх ресурсами та власними вкладами, але ще в більшій мірі організацією своєї діяльності, яка має бути на професійному рівні. У світі традиційною діяльністю інвестиційних банків є андерайтинг – придбання цінних паперів, які були випущені корпорацією або державою та продаж їх інвесторам, які мають вільні кошти. На основі такої діяльності інвестиційні банки визначаються фінансовими інститутами, що гарантують розміщення цінних паперів та їх емісію. Характеризуючи сучасний стан інвестиційної діяльності банків України, можна відзначити, що основною формою їх інвестицій є фінансові інвестиції та вкладення капіталу в придбання нематеріальних активів. Аналіз практики показав, що участь банків у фінансуванні і кредитуванні інвестиційних проектів (тобто реальних інвестиціях) є ще недостатньою. Економіка України сьогодні потребує значних довгострокових інвестицій з метою розширеного відтворення всіх сфер виробництва на принципово новій, інноваційній основі.

Однією з головних проблем в організації інвестиційно-банківської діяльності в Україні є пошук джерел банківських ресурсів. Для формування ресурсів можливо використовувати такі шляхи: фінансування шляхом вкладів від населення; перерахування на рахунки підприємств їх амортизаційних відрахувань на можливі майбутні інвестиційні потреби.